

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

der nu er opnaaet Tilslutning fra alle Rigsdagens Partier, saa meget mere som jeg, det erkender jeg, som Minister maa betragte Forslaget i den foreliggende Form som gunstigere end det af Folketinget oprindeligt vedtagne. Det giver ganske vist 1 Mill. Kr. mindre i det første Aar, men ogsaa kun i det første Aar, og til Gengæld giver det Ministeren større Raadighed over de aarlige Beløb; medens efter det først vedtagne Forslag hele Beløbet var baandlagt til Fordeling mellem Amts- og Sognekommuner, Bykommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner, gruppevis efter de samme Procentsatser som Motorafgiften, gælder dette nu kun for $\frac{2}{3}$ af Beløbet; Resten, den ene Trediedel, er til Ministerens Raadighed uden denne Baandlæggelse, og det giver selvfølgelig Ministeriet en større Bevægelsesfrihed.

At ogsaa det raadgivende Rigsdagsudvalg bortfalder, kan jeg som Minister heller ikke føle mig ulykkelig over, selv om jeg paa dette Punkt var ganske indifferent og med Glæde skulde have samarbejdet med et saadant Udvalg.

I Tilknytning til min Udtalelse i Lands-tinget og til, hvad der her er sagt om Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, om Fordelingen af de $\frac{2}{3}$ af Beløbet, der skal fordeles mellem Kommunerne, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at disse $\frac{2}{3}$ ikke behøver at anvendes alene som Tilskud, altsaa efter de samme Regler som Vejfonden, men at de ogsaa kan ydes i større Omfang, end hvad Vejfonden administrativt er begrænset til. Men jeg vil sige med det samme, at i Praksis skal man sikkert ikke regne med, at der bliver noget større Tilskud til de særlige Vejarbejder efter § 2, 2det Stykke, end efter Reglerne for Vejfonden, altsaa indtil Halvdelen.

Dels bliver der neppe Raad til mere med de Krav, der formentlig vil fremkomme om nye Arbejder, dels bør Beløbet bruges med det for Øje at fremkalde saa megen Ombygning af vort Vejnet som muligt, og dels betyder jo Halvdelen i Tilskud i Virkeligheden $\frac{3}{4}$, idet Halvdelen af, hvad Kommunen selv maa yde til saadanne Vejforetagender, kan ventes refunderet af den almindelige Motorafgift. Og endelig, naar Tilskuddet efter § 2, 1ste Stykke, som skal gives med særlig Hensyntagen til vanskeligt stillede Kommuner med udbredt Vejnet, kun kan ydes med Halvdelen af Udgiften, vilde der neppe være nogen Rimelighed i at yde større Tilskud efter § 2, 2det Stykke til Arbejder i Kommuner, hvor disse vanske-

lige Forhold ikke eller kun i ringere Grad er til Stede.

Ulrich: Den højtærede Minister siger, at han absolut vil fralægge sig, at han har begaaet noget Tillidsbrud overfor de tre Partier, der her i Folketinget havde vedtaget Lovforslaget, fordi han har faaet en indtrængende Henstilling fra mine Partifæller i Landstinget om at ændre det. Hvorvidt en saadan indtrængende Henstilling er kommet eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om, men naar Ministeren siger det, maa det jo være rigtigt; men det er lige saa rigtigt, at dersom Ministeren havde fastholdt sit Forslag, saaledes som det var vedtaget her i Folketinget, havde han faaet det vedtaget i Landstinget.

Men nu siger den højtærede Minister, at Forslaget ogsaa er gunstigere. Ja, det er altsaa dér, Hunden ligger begravet: Forslaget er gunstigere. Hvori ligger dette? Jo, det andet høje Ting har vist den højtærede Minister en saadan Tillid, at det overdrager til hans frie Dispositionsret et betydeligt Millionbeløb, og det behager den højtærede Minister ganske overordentligt at faa en saadan Ret. Nu er jeg i al Almindelighed en Modstander af at give en Minister en saadan Dispositionsret over Statens Midler til Fordeling ude omkring i Landet; men paa den anden Side giver jeg lige saa gerne en saadan Ret, naar den skal gives, til en Trafikminister, der hedder Friis-Skotte, som til en Trafikminister, der hedder Stensballe.

Til det ærede Medlem Hr. Hedelund skal jeg kun sige, at hvis der er nogen, der har slugt bitre Piller i denne Sag, maa det sikkert være det ærede Medlem; det gav hans Udtalelser i alle Tilfælde noget Indtryk af. Det ærede Medlem var ikke rigtig tilfreds med Stillingen, da vi behandlede dette Forslag her i Folketinget, fordi han spærrede sig selv ude; der var ingen andre, der besørgede det Arbejde, end han selv — her i Folketinget vilde Partiet Venstre ikke gaa med til dette Lovforslag i den Udstrækning, hvori vi andre vilde gaa med til det, skønt de erkendte, at det absolut var forsvareligt og rimeligt, at nogle af disse mange Penge blev aflejret til specielle Vejarbejders Udførelse. Og de naaede ikke videre her i det høje Ting under Udvalgsbehandlingen end til at ville gaa med til 4 Mill. Kr.

Men det var jo det, der var Aarsag til, at Venstre blev „spændt ud“, som det ærede Medlem udtrykte sig. I Udvalget var der aldeles intet Ønske, hverken hos vort eller noget andet Parti, om at skyde Venstre til